

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.3.2021
COM(2021) 140 final

2021/0071 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testování a uzdravení během pandemie COVID-19 státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm na území členských států (digitální zelený certifikát)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

V souladu s Úmluvou k provedení Schengenské dohody se státní příslušníci třetích zemí s oprávněným bydlištěm nebo oprávněným pobytem v některém členském státě mohou volně pohybovat po území ostatních členských států, pokud splňují určité podmínky. Z politiky Unie, díky níž se při překračování vnitřních hranic neprovádějí kontroly osob, tudíž těží nejen občané Unie, ale také státní příslušníci třetích zemí, kteří mají právo cestovat v rámci EU. Některá z omezení přijatých členskými státy za účelem omezení šíření koronaviru 2 způsobujícího těžký akutní respirační syndrom (dále jen „SARS-CoV-2“), který je příčinou onemocnění koronavirem 2019 (dále jen „COVID-19“), však měla dopad na uplatňování tohoto práva. Tato opatření často spočívala v omezeních vstupu nebo jiných specifických požadavcích na přeshraniční cestující, jako je podstoupení karantény či domácí izolace nebo podstoupení testu na infekci SARS-CoV-2 před příjezdem a/nebo po příjezdu.

Aby byl zajištěn dobře koordinovaný, předvídatelný a transparentní přístup k přijímání omezení svobody pohybu, přijala Rada dne 13. října 2020 doporučení Rady (EU) 2020/1475 o koordinovaném přístupu k omezování volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19¹, které se týká rovněž postavení státních příslušníků třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm v Unii. Podle bodu 17 doporučení Rady (EU) 2020/1475 by členské státy mohly vyžadovat, aby osoby cestující z rizikových oblastí v jiném členském státě EU před příjezdem a/nebo po příjezdu podstoupily karanténu / domácí izolaci nebo test na infekci SARS-CoV-2.

Na důkaz splnění příslušných požadavků mají lidé při cestách předkládat různé druhy písemných dokumentů, jako jsou lékařská osvědčení, výsledky testů nebo prohlášení. Kvůli neexistenci standardizovaných a zabezpečených formátů vznikají jejich držitelům problémy s přijímáním těchto dokumentů v jiných členských státech a je hlášeno i předkládání padělaných nebo pozměněných dokumentů². Tyto problémy, které mohou způsobit zbytečné prodlevy a překážky, budou pravděpodobně narůstat s tím, jak se stále více Evropanů nechává testovat na COVID-19 a očkovat proti tomuto viru a dostává o tom potvrzení. Evropská rada se touto záležitostí zabývá. Její členové ve svém prohlášení přijatém v návaznosti na neformální videokonference konané ve dnech 25. a 26. února 2021³ vyzvali k pokračování práce na společném přístupu k certifikátům o očkování.

Členské státy se shodují na nutnosti používat tyto certifikáty pro lékařské účely, například z důvodu zajištění řádných návazných kroků mezi první a druhou dávkou, jakož i případných nezbytných přeočkování. Členské státy pracují na vytvoření certifikátů o očkování, často s využitím informací dostupných v imunizačních registrech.

Komise spolupracuje na přípravě interoperability certifikátů o očkování s členskými státy v rámci sítě pro elektronické zdravotnictví – dobrovolné sítě spojující vnitrostátní orgány odpovědné za elektronické zdravotnictví. Dne 27. ledna 2021 přijala síť pro elektronické zdravotnictví pokyny k potvrzení o očkování pro lékařské účely, které aktualizovala dne 12. března 2021⁴. Tyto pokyny definují ústřední prvky interoperability, zejména minimální

¹ Úř. věst. L 337, 14.10.2020, s. 3.

² <https://www.europol.europa.eu/early-warning-notification-illicit-sales-of-false-negative-covid-19-test-certificates>

³ Prohlášení SN 2/21.

⁴ https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/vaccination-proof_interoperability-guidelines_en.pdf

soubor údajů pro certifikáty o očkování a jedinečný identifikátor. Síť pro elektronické zdravotnictví a Výbor pro zdravotní bezpečnost zřízený článkem 17 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU⁵ rovněž pracují na společném standardizovaném souboru údajů pro certifikáty o výsledcích testů na COVID-19⁶, pokynech pro certifikáty o uzdravení a souvisejících datových souborech, jakož i na konceptu interoperability zdravotních certifikátů⁷.

Na základě dosavadní technické práce navrhuje Komise ve svém návrhu nařízení o digitálním zeleném certifikátu (COM(2021)/xxx), který se předkládá zároveň s tímto návrhem, aby byl zřízen celounijní rámec pro vydávání, ověřování a uznávání certifikátů o očkování v rámci EU jako součást „digitálního zeleného certifikátu“. Tento rámec by měl zároveň zahrnovat i další certifikáty vydané během pandemie COVID-19, konkrétně potvrzení o negativním výsledku testu na infekci SARS-CoV-2, jakož i potvrzení, že se držitel z infekce virem SARS-CoV-2 uzdravil. Tohoto interoperabilního rámce tak budou moci využít i lidé, kteří nejsou očkovaní nebo dosud neměli možnost nechat se naočkovat, čímž se jim usnadní cestování. Například děti v současné době nemohou být proti onemocnění COVID-19 očkované, ale měly by mít možnost získat certifikát o testu nebo o uzdravení (který by jejich jménem mohli obdržet jejich rodiče).

Rámec stanovený v návrhu nařízení o digitálním zeleném certifikátu (COM(2021)/xxx) se vztahuje na občany Unie a jejich rodinné příslušníky, kteří mohou být státními příslušníky třetích zemí. Cílem tohoto návrhu je zajistit, aby se týž rámec vztahoval i na ostatní státní příslušníky třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm na území členského státu EU, kteří v souladu s právem Unie mohou cestovat do jiného členského státu.

Podle čl. 77 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále také jen „SFEU“) rozvíjí Unie politiky, které stanoví podmínky, za kterých požívají státní příslušníci třetích zemí v Unii svobody pohybu. Některá opatření přijatá členskými státy s cílem omezit šíření onemocnění COVID-19 však měla dopad na svobodu pohybu v rámci Unie u státních příslušníků třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm. Tato opatření mnohdy spočívají v omezení vstupu nebo v jiných zvláštních požadavcích na přeshraniční cestující, přičemž nejvíce dopadají na obyvatelstvo žijící v pohraničních oblastech a překračující hranice v rámci svého běžného pracovního života, vzdělávání, zdravotní péče, nákupů, kulturních a volnočasových aktivit. Jedná se například o požadavek podrobit se karanténě či domácí izolaci nebo se před příjezdem a/nebo po něm nechat otestovat na infekci COVID-19.

Doporučení Rady (EU) 2020/1475 stanovilo koordinovaný přístup, který se skládá z těchto klíčových bodů: uplatňování společných kritérií a prahových hodnot při rozhodování o tom, zda omezení volného pohybu zavést, vytváření map rizika přenosu onemocnění COVID-19 na základě dohodnutého barevného kódu, jež zveřejňuje Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC)⁸, a koordinovaný přístup, pokud jde o případná opatření, která se mohou odpovídajícím způsobem uplatnit na osoby pohybující se mezi oblastmi, v závislosti na úrovni rizika přenosu v uvedených oblastech.

⁵ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU ze dne 22. října 2013 o vážných přeshraničních zdravotních hrozbách a o zrušení rozhodnutí č. 2119/98/ES (Úř. věst. L 293, 5.11.2013, s. 1).

⁶ K dispozici na adrese https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/preparedness_response/docs/covid-19_rat_common-list_en.pdf

⁷ K dispozici na adrese https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/trust-framework_interoperability_certificates_en.pdf

⁸ <https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/situation-updates/weekly-maps-coordinated-restriction-free-movement>

Dne 30. října 2020 přijala Rada doporučení Rady (EU) 2020/1632 o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 v schengenském prostoru, v němž doporučila členským státům, které jsou vázány schengenským *acquis*, aby uplatňovaly zásady, společná kritéria, společné prahové hodnoty a společný rámec opatření stanovené v doporučení Rady (EU) 2020/1475. K zajištění interoperability různých technických řešení certifikátů o očkování, která vyvíjejí členské státy, z nichž některé již začaly přijímat potvrzení o očkování s cílem osvobodit cestující od určitých omezení, jsou zapotřebí jednotné podmínky pro vydávání, ověřování a uznávání certifikátů o očkování, testování a uzdravení v kontextu onemocnění COVID-19.

Rámec „digitálního zeleného certifikátu“, který má být vytvořen, by měl stanovit formát a obsah certifikátů o očkování, testování a uzdravení v kontextu onemocnění COVID-19. Komise rovněž navrhuje, aby rámec „digitálního zeleného certifikátu“ zajišťoval, že se certifikáty budou vydávat v interoperabilním formátu a bude možné je spolehlivě ověřit při předložení držitelem v jiných členských státech, čímž by se usnadnilo cestování po území EU.

Tyto certifikáty by měly obsahovat pouze nezbytné osobní údaje. Vzhledem k tomu, že uváděné osobní údaje zahrnují citlivé lékařské údaje, měla by se zajistit vysoká úroveň ochrany údajů a dodržování zásad minimalizace údajů. Rámec „digitálního zeleného certifikátu“ by především neměl vyžadovat, aby byla zřízena a udržována databáze na úrovni EU. Měl by naopak umožnit decentralizované ověřování digitálně podepsaných interoperabilních certifikátů.

Navrhované nařízení (EU) 2021/XXX zohledňuje probíhající úsilí na mezinárodní úrovni, například pod záštitou Světové zdravotnické organizace (WHO) a jiných specializovaných agentur OSN, o stanovení specifikací a pokynů pro používání digitálních technologií k dokumentaci stavu očkování. Třetí země by měly být vybízeny, aby při rušení omezení u cest, které nejsou nezbytně nutné, uznávaly „digitální zelený certifikát“. Především by mohla být zajištěna interoperabilita mezi technologickými systémy zřízenými na celosvětové úrovni a systémy zřízenými pro účely tohoto nařízení k usnadnění cestování v rámci Evropské unie.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tímto návrhem nejsou dotčena schengenská pravidla, pokud jde o podmínky vstupu státních příslušníků třetích zemí. Navrhované nařízení by v žádném případě nemělo být chápáno tak, že podporuje nebo usnadňuje opětovné zavedení kontrol na vnitřních hranicích, které musí zůstat krajním opatřením, jež podléhá podmínkám stanoveným v nařízení (EU) 2016/399 (Schengenský hraniční kodex)⁹.

Návrh doplňuje další politické iniciativy přijaté během pandemie COVID-19 v oblasti volného pohybu a cestování, jako jsou doporučení Rady (EU) 2020/1475, (EU) 2021/119, (EU) 2020/912 a (EU) 2021/132, a navazuje na ně¹⁰. Doporučení Rady (EU) 2020/1475 popisuje zejména obecné zásady, podle nichž by se členské státy měly koordinovat při přijímání a uplatňování opatření na ochranu veřejného zdraví v reakci na pandemii COVID-19. Doporučení Rady (EU) 2020/912 uvádí třetí země, ze kterých by měly být povoleny cesty,

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹⁰ Doporučení Rady (EU) 2021/119, ze dne 1. února 2021, kterým se mění doporučení (EU) 2020/1475 o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 (Text s významem pro EHP), (Úř. věst. L 36, 2.2.2021, s. 1) a doporučení Rady (EU) 2021/132 ze dne 2. února 2021, kterým se mění doporučení (EU) 2020/912 o dočasném omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, a o možném zrušení tohoto omezení (Úř. věst. L 41, 4.2.2021, s. 1).

kteří nejsou nezbytně nutné, jakož i funkce a potřeby, v jejichž případě jsou povoleny nezbytně nutné cesty bez ohledu na třetí zemi původu. Komise bude v nejbližší budoucnosti provádět důkladný přezkum fungování posledně zmíněného doporučení a podle vývoje v této oblasti navrhne změny.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh je součástí balíčku opatření EU v reakci na pandemii COVID-19. Vychází zejména z předchozí technické práce v rámci Výboru pro zdravotní bezpečnost a sítě pro elektronické zdravotnictví, což je dobrovolná síť spojující orgány, které v členských státech odpovídají za elektronické zdravotnictví.

Tento návrh je v souladu s politikou Unie v oblasti přistěhovalectví státních příslušníků třetích zemí.

Stávající právní předpisy EU neobsahují žádná ustanovení o vydávání, ověřování a uznávání certifikátů potvrzujících zdravotní stav držitele, a to ani v případě, že předložení těchto certifikátů může být nezbytné ke zrušení určitých omezení práva cestovat, jež byla zavedena během pandemie. Je proto nezbytné vypracovat ustanovení, která zajistí interoperabilitu a bezpečnost těchto certifikátů.

Tento návrh zohledňuje probíhající úsilí na mezinárodní úrovni (například pod záštitou specializovaných agentur OSN včetně Světové zdravotnické organizace (WHO)) o stanovení specifikací a pokynů pro používání digitálních technologií k dokumentaci stavu očkování. Třetí země by měly být vybízeny, aby při rušení omezení u cest, které nejsou nezbytně nutné, uznávaly „digitální zelený certifikát“.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

V čl. 77 odst. 2 písm. c) SFEU se uvádí, že Unie stanoví podmínky, za kterých požívají státní příslušníci třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm v Unii po krátkou dobu svobody pohybu. Použije se řádný legislativní postup.

Cílem návrhu je usnadnit státním příslušníkům třetích zemí pohyb po území EU během pandemie COVID-19 zavedením společného rámce pro vydávání a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testování a uzdravení v kontextu onemocnění COVID-19. Státní příslušníci třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm v některém z členských států, kteří mohou cestovat do ostatních členských států, by tak měli možnost prokázat, že splňují požadavky v oblasti veřejného zdraví uložené v souladu s právem Unie členským státem, do něhož přijíždějí. Cílem návrhu je rovněž zajistit, aby omezení volného pohybu, která jsou v současné době zavedena s cílem omezit šíření COVID-19, mohla být koordinovaně zrušena, jakmile bude k dispozici více vědeckých důkazů.

Tento návrh nestanoví povinnost nechat se očkovat a nezakládá ani nárok na očkování. Očkovací strategie jsou v pravomoci členských států.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Cílů tohoto nařízení, totiž usnadnění pohybu po území Unie za pandemie COVID-19 zřízením zabezpečených a interoperabilních certifikátů o stavu očkování, testování a uzdravení držitele, nemůže být uspokojivě dosaženo jednotlivými členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků navrhované činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Pokud by nebylo přijato opatření na úrovni EU, členské státy by pravděpodobně zavedly různé systémy, v jejichž důsledku by se státní příslušníci třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm mohli při uplatňování svého práva na volný pohyb setkávat s tím, že by jim v jiném členském státě nemusely být automaticky uznány dokumenty, které jim byly vystaveny. Zejména je nezbytné se dohodnout na technických normách, které se použijí k zajištění interoperability, zabezpečení a ověřitelnosti vydávaných certifikátů.

- **Proporcionalita**

Opatření na úrovni EU může být při řešení výše uvedených komplikací značným přínosem a jediné tak lze vytvořit a udržet jednotný a kompatibilní rámec.

Přijetí jednostranných nebo nekoordinovaných opatření ve věci zdravotních certifikátů v souvislosti s COVID-19 může vyústit v opatření, jež by státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají svobodu pohybu v Unii, omezila možnost cestovat.

V souladu s pravidly stanovenými v nařízení (EU) 2021/XXXX, která se v celém rozsahu vztahují na toto navrhované nařízení, by se používání tohoto nařízení mělo pozastavit, jakmile pandemie COVID-19 skončí, neboť od tohoto okamžiku již nebude důvod, aby státní příslušníci třetích zemí při cestování v rámci Unie předkládali zdravotní doklady. Zároveň však platí, že by se toto nařízení mělo znovu začít používat, pokud WHO vyhlásí další pandemii způsobenou rozšířením SARS-CoV2, jeho varianty nebo podobného infekčního onemocnění s epidemickým potenciálem.

- **Volba nástroje**

Nařízení zajišťuje přímé, okamžité a společné provedení práva EU ve všech členských státech.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Návrh zohledňuje pravidelné diskuse s členskými státy, odborné výměny v rámci Výboru pro zdravotní bezpečnost a sítě pro elektronické zdravotnictví, dostupné informace o vývoji epidemiologické situace a příslušné vědecké důkazy, které jsou k dispozici.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Návrh vychází z odborných diskusí ve Výboru pro zdravotní bezpečnost a síti pro elektronické zdravotnictví, z informací o epidemiologické situaci v souvislosti s pandemií COVID-19 zveřejněných ECDC a z dostupných relevantních vědeckých důkazů.

- **Posouzení dopadů**

Vzhledem k naléhavosti situace neprovedla Komise posouzení dopadů.

- **Základní práva**

Tento návrh počítá se zpracováním osobních údajů, včetně údajů o zdravotním stavu. Potenciálně může mít dopady na základní práva jednotlivců, zejména podle článku 7 (respektování soukromého života) a článku 8 (právo na ochranu osobních údajů) Listiny. Zpracování osobních údajů jednotlivců, včetně shromažďování a používání osobních údajů a přístupu k nim, ovlivňuje právo na soukromí a právo na ochranu osobních údajů podle Listiny. Zásah do těchto základních práv musí být odůvodněn.

Pokud jde o právo na ochranu osobních údajů včetně zabezpečení údajů, použije se nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹¹. Není stanovena žádná výjimka z režimu Unie pro ochranu údajů a členské státy musí zavést jasná pravidla, podmínky a spolehlivé záruky v souladu s pravidly EU pro ochranu údajů. Navrhované nařízení nezřizuje evropskou databázi týkající se očkování, testování nebo uzdravení v kontextu onemocnění COVID-19. Pro účely navrhovaného nařízení musí být osobní údaje zahrnuty pouze do vydaného certifikátu, který by měl být chráněn proti padělání a manipulaci.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Na financování opatření na podporu této iniciativy se bude vztahovat legislativní finanční výkaz předložený spolu s návrhem nařízení (EU) 2021/XXX.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 tohoto návrhu popisuje předmět navrhovaného nařízení.

Článek 2 stanoví urychlený vstup nařízení v platnost.

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testování a uzdravení během pandemie COVID-19 státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným pobytem nebo oprávněným bydlištěm na území členských států (digitální zelený certifikát)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle schengenského *acquis* se státní příslušníci třetích zemí s oprávněným bydlištěm v Unii a státní příslušníci třetích zemí, kteří oprávněně vstoupili na území některého členského státu, mohou po dobu 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů volně pohybovat na území všech ostatních členských států.
- (2) Dne 30. ledna 2020 vyhlásil generální ředitel Světové zdravotnické organizace (WHO) ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu z důvodu globální nákazy koronavirem 2 způsobujícím těžký akutní respirační syndrom (SARS-CoV-2), který způsobuje onemocnění koronavirem 2019 (COVID-19). Dne 11. března 2020 dospěla WHO k závěru, že COVID-19 lze označit za pandemii.
- (3) S cílem omezit šíření viru přijaly členské státy různá opatření, z nichž některá měla dopad na cesty do členských států i pohyb po jejich území, například omezení vstupu nebo požadavky na to, aby přeshraniční cestující podstoupili karanténu.
- (4) Dne 13. října 2020 přijala Rada doporučení (EU) 2020/1475 o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19¹².
- (5) Dne 30. října 2020 přijala Rada doporučení (EU) 2020/1632¹³ o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 v schengenském prostoru, v němž doporučila členským státům, které jsou schengenským *acquis* vázány, aby uplatňovaly zásady, společná kritéria, společné prahové hodnoty a společný rámec opatření stanovené v doporučení Rady (EU) 2020/1475.
- (6) Mnoho členských států již zahájilo nebo plánuje zahájit iniciativy na vydávání certifikátů o očkování. Aby se však účinně uplatnily při přeshraničním pohybu v rámci Unie, musí být tyto certifikáty plně interoperabilní, zabezpečené a ověřitelné. Je

¹² Úř. věst. L 337, 14.10.2020, s. 3.

¹³ Doporučení Rady (EU) 2020/1632 ze dne 30. října 2020 o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 v schengenském prostoru (Úř. věst. L 366, 4.11.2020, s. 25).

nezbytné, aby se členské státy společně dohodly na obsahu, formátu a technických normách těchto certifikátů a zásadách jejich používání.

- (7) Již nyní některé členské státy osvobozují očkované osoby od určitých cestovních omezení. Pokud členské státy uznají potvrzení o očkování, aby mohly zrušit omezení cestování zavedená v souladu s právem Unie s cílem omezit šíření onemocnění COVID-19, např. požadavky podstoupit karanténu, domácí izolaci či test na infekci SARS-CoV-2, měly by být povinny uznat za týchž podmínek platné certifikáty o očkování vydané jinými členskými státy v souladu s navrhovaným nařízením o digitálním zeleném certifikátu (COM(2021)/xxx. Uznání by mělo probíhat za týchž podmínek, což znamená například, že považuje-li členský stát za dostačující podání jediné dávky očkovací látky, měl by je považovat za dostačující i v případě držitelů certifikátu o očkování, v němž je zaznamenáno podání jedné dávky téže očkovací látky. Z důvodů veřejného zdraví by se tato povinnost měla týkat pouze osob, kterým byly podány očkovací látky proti COVID-19 s registrací podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004¹⁴. Členskými státem by to nemělo nijak bránit v rozhodnutí, že budou uznávat certifikáty o očkování vydané pro jiné očkovací látky proti COVID-19, například očkovací látky, kterým příslušný orgán členského státu udělil registraci podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES¹⁵, očkovací látky, jejichž distribuce byla povolena dočasně podle čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice, nebo očkovací látky, které byly zařazeny na seznam WHO k nouzovému použití. Nařízení (EU) 2021/xxxx ze dne xx xx 2021 stanoví rámec pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testování a uzdravení v kontextu onemocnění COVID-19 za účelem usnadnění volného pohybu během pandemie COVID-19. Vztahuje se na občany Unie a státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Unie.
- (8) V souladu s články 19, 20 a 21 Úmluvy k provedení Schengenské dohody se mohou státní příslušníci třetích zemí, na něž se vztahují tato ustanovení, volně pohybovat na území ostatních členských států.
- (9) Aby se státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají právo pohybovat se na území členských států, usnadnilo uplatňování tohoto jejich práva, měl by se rámec pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testování a uzdravení v kontextu onemocnění COVID-19 stanovený nařízením (EU) 2021/xxxx vztahovat rovněž na státní příslušníky třetích zemí, na něž se uvedené nařízení dosud nevztahuje, a to za předpokladu, že mají na území některého z členských států oprávněný pobyt nebo bydliště a mohou v souladu s právem Unie cestovat do jiných členských států.
- (10) Aby se certifikáty účinně uplatnily při přeshraničních cestách, musí být plně interoperabilní.
- (11) Toto nařízení by nemělo být chápáno tak, že usnadňuje nebo podporuje přijímání omezení volného pohybu nebo omezení jiných základních práv, která byla zavedena v reakci na pandemii. Případnou potřebou ověření certifikátů stanovených nařízením (EU) 2021/xxx navíc nelze nijak odůvodnit dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic. Kontroly na vnitřních hranicích by měly zůstat krajním opatřením, jež podléhá

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1).

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

zvláštním pravidlům stanoveným v nařízení (EU) 2016/399 (Schengenský hraniční kodex)¹⁶.

- (12) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (13) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES¹⁷; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Ačkoli toto nařízení není pro Irsko použitelné, v zájmu usnadnění cestování v Unii by Irsko rovněž mohlo státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným bydlištěm nebo oprávněným pobytem na jeho území vydávat certifikáty splňující stejné požadavky, jaké se vztahují na digitální zelený certifikát, a členské státy by je mohly uznávat. Stejně tak by Irsko mohlo uznávat certifikáty vydané členskými státy státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají na jejich území oprávněné bydliště nebo oprávněný pobyt.
- (14) Pokud jde o Bulharsko, Chorvatsko, Kypr a Rumunsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.
- (15) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí Rady 1999/437/ES¹⁸.
- (16) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí 2008/146/ES¹⁹.
- (17) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹⁷ Rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

¹⁸ Rozhodnutí Rady ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁹ Rozhodnutí Rady ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

acquis, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí 2011/350/EU²⁰.

- (18) V souladu s článkem 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725²¹ byli konzultováni evropský inspektor ochrany údajů a Evropský sbor pro ochranu osobních údajů, kteří vydali své stanovisko dne [...],

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Členské státy použijí pravidla stanovená v nařízení (EU) 2021/XXXX [nařízení o digitálním zeleném certifikátu] na ty státní příslušníky třetích zemí, kteří nespádají do působnosti uvedeného nařízení, ale kteří mají na jejich území oprávněné bydliště nebo pobyt a mohou v souladu s právem Unie cestovat do jiných členských států.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

²⁰ Rozhodnutí Rady ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).